

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa B. S.

przeciwko I. S. i Z. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 lutego 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych od wyroku Sądu Okręgowego w C.

z dnia 25 maja 2007 r., sygn. akt V Ga (...),

odrzuca skargę i zasądza od pozwanych na rzecz powoda 1800 zł kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Pełnomocnik pozwanych wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w C. oddalającego apelację od wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 5 lutego 2005 r., sygn. akt VIII GC (...), którym zostały utrzymane w mocy nakazy zapłaty.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Przytoczone wymaganie stanowi jeden z elementów istotnych (konstrukcyjnych) skargi kasacyjnej, którego niedochowanie powoduje, że skarga jest dotknięta brakiem nieusuwalnym i podlega odrzuceniu *a limine*.

Wymaganie uzasadniania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nawiązuje do instytucji przedsądu, uregulowanej w art. 398⁹ k.p.c., i stanowi jej dopełnienie. Jest to zatem nałożony na skarżącego obowiązek polegający na wykazaniu argumentów przemawiających za tym, aby skarga kasacyjna została przyjęta do

rozpoznania przez Sąd Najwyższy. Należy przy tym podkreślić, że spełnieniem tego obowiązku nie jest przedstawienie dowolnych argumentów uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, istotnych tylko w ocenie samego skarżącego.

Uzasadnienie omawianego wniosku, ze względu na związek z przedsądem, musi ściśle nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. To oznacza, że wnoszący skargę kasacyjną powinien wykazać – w formie wyodrębnionego wywodu prawnego – że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05 niepubl.).

Wniesiona przez powoda skarga kasacyjna nie zwiiera odpowiadającego wyżej przedstawionym wymaganiom uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przede wszystkim przytoczony przez pełnomocnika skarżących we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania art. 398⁸ § 1 k.p.c. nie na związku z omawianym wymaganiem skargi kasacyjnej. Przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania określa bowiem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Pomijając jednak wspomniane odwołanie się do przepisu prawa, zawarte w punkcie I skargi kasacyjnej uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania zwiiera jedynie dowolne argumenty, nienawiązujące do przesłanek wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. W konsekwencji nie ma podstaw od uznania, że skarżący wykazali, iż wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania uzasadniają: występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, nieważność postępowania bądź oczywista zasadność skargi kasacyjnej.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398⁶ § 3 k.p.c. oraz art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).